

**ĐỒNG ĐI CÙNG
ĐỨC CHÚA TRỜI**

Ấn Phẩm Số 24-18 | TẠP CHÍ PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG | 06/2024

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

LỜI NGUYỄN CỦA TỘI LỖI VÀ LỜI HỨA CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Trần Hồng Ân, M.Div.

Sau khi tội lỗi xâm nhập qua sự bất tuân của A-đam và Ê-va (Sáng 3:1-13), Kinh Thánh cho chúng ta thấy hậu quả khốc liệt đổ xuống không chỉ trên con người mà còn trên cả tạo vật. Điều này được mô tả qua "lời nguyện rửa" và cũng được gắn liền với "lời hứa" từ Đức Chúa Trời—lời hứa về một Đấng Giải Cứu sẽ khôi phục trật tự, giày đạp đầu con rắn và mang lại niềm hy vọng cho chúng ta. Sáng Thế Ký 3:14-24 cho thấy bức tranh đối lập giữa "nguyên rửa" và "cứu chuộc," giữa thất bại của con người trong vườn với kế hoạch cứu chuộc của Đức Chúa Trời. Sự sa ngã của A-đam và Ê-va thật sự bi thảm: tội lỗi đã phá hủy tương quan hoàn hảo giữa họ với Đức Chúa Trời, giữa họ với nhau và với vạn vật. Nhưng chính giữa khung cảnh ảm đạm đó, ta lại thấy những "tia sáng" của hy vọng, bắt đầu từ lời hứa về "dòng dõi" người nữ, Đấng sẽ cứu chuộc và khôi phục mọi sự.

Bài viết này tập trung vào bốn ý chính được rút ra từ Sáng 3:14-24: Lời nguyện rửa của tội lỗi (3:14, 16-19), Phương dược cho tội lỗi đánh bại kẻ thù (3:15), Phương dược cho tội lỗi cất bỏ sự hổ thẹn (3:20-21), và Phương dược cho tội lỗi giải thoát khỏi cảnh lưu đày (3:22-24)

I. LỜI NGUYỄN RỬA CỦA TỘI LỖI

1. Nguyên rửa trên con rắn. Ngay sau khi con rắn lừa dối Ê-va, Đức Chúa Trời lập tức tuyên án: "Vì mày đã làm điều như vậy, mày sẽ bị rửa-sả trong vòng các loài súc-vật, các loài thú đồng, mày sẽ bò bằng bụng và ăn bụi đất trọn cả đời." (3:14). Phán quyết này mang nhiều tầng ý nghĩa: (1) **Tư thế "bò sát mặt đất":** Lời này cho thấy trước khi xảy ra tội, con rắn có thể không bò bằng bụng. Giờ đây, nó bị hạ xuống mức "ăn bụi đất," biểu trưng cho sự xấu hổ và thất bại. (2) **Sự "bẩn thỉu" và "không tinh sạch":** Lê-vi Ký 11:41-47 dạy rằng loài vật bò sát trên đất là "không tinh sạch" và "gớm ghiếc." Hình ảnh con rắn bị "rửa sả" tô đậm thêm lý do tại sao loài người (nói chung) thường cảm thấy ghê sợ rắn. Hơn thế nữa, việc "liếm bụi" (ăn bụi) mang tính biểu tượng của thất bại và đầu hàng (xem Thi Thiên 72:9). Con rắn, vốn do Sa-tan mượn hình để cám dỗ, giờ bị đặt ở vị trí thấp hèn đến cùng cực. Đây cũng gợi ý rằng trong ngày Đấng Mê-si khai hoàn, kẻ thù của Đức Chúa Trời phải "liếm bụi."

2. Nguyên rửa trên người nữ. Tiếp theo, Chúa quay sang Ê-va: "Ta sẽ thêm điều cực-khổ bội phần trong cơn thai-nghén; ngươi sẽ chịu đau-đớn mỗi khi sanh con; sự dục-vọng ngươi phải xu-hướng về chồng, và chồng sẽ cai-trị ngươi." (3:16)

Chúng ta chú ý: (1) **Đau đớn trong sinh nở:** Ê

-va đã được Chúa ban chức phận sinh sản, một đặc ân tuyệt vời (vì nàng được gọi là "mẹ của cả loài người" - câu 20). Nhưng giờ đây, ý nghĩa của niềm vui làm mẹ bị đan xen với nỗi đau thể xác và những nguy cơ, thậm chí có thể mất mạng. Dầu vậy, Chúa không làm Ê-va "son sẻ," vì nếu cô không thể sinh con, lời hứa về "dòng dõi" (câu 15) sẽ vô hiệu. (2) **Xung đột trong hôn nhân:** Cụm từ "ước ao chồng" ở đây không phải là ham muốn tình dục. Từ "ước ao" trong nguyên ngữ tương tự Sáng 4:7 khi tội lỗi "thèm muốn" Ca-in. Nghĩa là, lòng của người nữ và người nam từ chỗ hòa hợp giờ có xu hướng tranh giành, lấn lướt, và lạm dụng quyền cai trị vì cố người nam đã không cai trị đúng cách. Giữa chồng và vợ thường phát sinh xung đột về quyền lãnh đạo, sự kiểm soát, hoặc cách hành xử. Một mối quan hệ vốn dĩ êm đẹp nay xung đột và tổn thương.

3. Nguyên rửa trên người nam. Sau cùng, Đức Chúa Trời phán với A-đam: "Đất sẽ bị rửa sả vì ngươi ... ngươi sẽ làm lưng khó nhọc trọn đời mới sống ... đất sẽ sinh chồng gai và cỏ dại ... ngươi sẽ ăn bánh bằng mồ hôi trán ... cho đến ngày ngươi trở về bụi đất."

Tội của A-đam dẫn đến: (1) **Mất quyền cai quản êm thấm trên tạo vật:** Ban đầu, A-đam được tạo từ bụi đất và được giao quyền cai quản trên đất (Sáng 1:28; 2:7). Nay, do tội lỗi, đất phản kháng ngược lại: gai góc, cỏ dại, thiên tai... xuất hiện. Phao-lô nói rằng muôn vật cùng rên siết và quặn thắt dưới "ách nô lệ của sự hư nát" (Rô-ma 8:19-23). (2) **Công việc trở nên nhọc nhằn:** Lao động vốn là ơn phước (A-đam đã canh giữ Vườn Ê-đen trước khi phạm tội, 2:15) nhưng bây giờ bị đè nặng bởi gánh mệt mỏi, vất vả. Những "mồ hôi" (và thậm chí "nước mắt") thường xuyên gắn liền với việc sinh tồn. (3) **Lời khẳng định về cái chết:** "Ngươi là bụi, sẽ trở về bụi." Nhắc lại cảnh báo trong 2:17, Đức Chúa Trời cho thấy hậu quả tội lỗi nặng nề nhất chính là sự chết. A-đam và Ê-va không chết ngay lập tức, nhưng họ sống kiếp người hữu hạn, tiến dần đến cõi chết.

Tóm lại, "lời nguyện rửa" này không chỉ tác động đến cặp vợ chồng đầu tiên mà còn lan sang muôn loài, lẫn đời sống chúng ta hôm nay. Từ hôn nhân rạn nứt, công việc lao nhọc, đến bệnh tật, thiên tai—tất cả đều xuất phát từ sự sa ngã của tân vương khởi nguyên ở Vườn Ê-đen.

II. PHƯƠNG DƯỢC CHO TỘI LỖI ĐÁNH BẠI KẺ THÙ

Đang khi "lời nguyện rửa" được công bố, lời hứa kỳ diệu cũng vang lên: "Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, dòng-dối mày cùng dòng-dối người nữ nghịch-thù nhau. Người sẽ giày-đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người." (3:15)

Đây là lời phúc âm đầu tiên trong Kinh Thánh. Nó nhấn mạnh: (1) **Cuộc đụng độ giữa hai vương quốc**: Kể từ sau tội lỗi, sẽ luôn có sự đối đầu giữa "dòng dõi con rắn" (kẻ thù, thế lực tối tăm) và "dòng dõi người nữ" (dân Chúa, và đặc biệt là Đấng Mê-si). (2) **Hy vọng giải cứu đến từ "dòng dõi người nữ"**: Sa-tan lợi dụng Ê-va để đưa tội lỗi vào, nhưng Đức Chúa Trời sẽ dùng chính "dòng dõi" của người nữ để lật đổ Sa-tan. (3) **Hình ảnh "giày đập đầu"**: "Đầu rắn" bị đập tan nói lên chiến thắng hoàn toàn. Đầu con rắn có thể "cắn gót," gây thương tích cho Đấng Giải Cứu (ngụ ý về thương khó, thập tự giá), nhưng về cơ bản, thế lực của nó bị hủy diệt khi "đầu" (quyền lực, uy quyền) bị đập nát.

Suốt Cựu Ước, ta thấy nhiều câu chuyện phác họa cuộc đối đầu giữa "dòng dõi rắn" và "dòng dõi người nữ." Từ xuất Ai Cập (Pha-ra-ôn muốn giết hết con trai Hê-bơ-rơ), đến việc Ha-man mưu sát dân Do Thái (sách Ê-xơ-tê), hoặc Hê-rốt giết trẻ thành Bết-lê-hem (Ma-thi-ơ 2). Kẻ thù cố hủy diệt "dòng dõi" để ngăn chặn Đấng Cứu Thế. Nhưng Chúa vẫn giữ dân Ngài, cuối cùng Chúa Giê-su đã ra đời, tiêu diệt công việc của Ma Quỷ (1 Giăng 3:8). **Thập tự giá** chính là cuộc "chạm trán" đỉnh điểm. Chúa Giê-su—"dòng dõi người nữ"—bị đóng đinh (gót Ngài bị "cắn"), nhưng nhờ sự phục sinh, Ngài đập tan quyền lực tội lỗi, sự chết, và khép lại lời cáo buộc của Sa-tan. Lời hứa trong 3:15 được làm trọn nơi Đấng Christ.

III. PHƯƠNG DƯỢC CHO TỘI LỖI CẮT BỎ SỰ HỒ THEN

1. Việc A-đam đặt tên cho vợ. "A-đam đặt tên vợ là Ê-va, vì nàng là mẹ của chúng sinh." Trong bối cảnh "nguyên rủa," hành động này bừng lên **niềm tin** và **hy vọng**. A-đam tin rằng Ê-va không phải là "nguyên nhân của sự chết" mà là nguồn của "sự sống" (vì cô sẽ sinh ra những thế hệ mới) vì có lời hứa của Đức Chúa Trời. Dù hậu quả tội lỗi cướp mất nơi ở tuyệt vời, đẩy loài người vào cảnh khổ, Đức Chúa Trời không hề tước bỏ đặc ân "sinh sôi, nảy nở" (Sáng 1:28). Qua đó, dòng dõi con người còn tiếp diễn, và "dòng dõi" của Đấng Mê-si cũng sẽ được thực hiện.

2. Chúa đích thân "mặc áo bằng da thú" (câu 21). "Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy da thú làm áo cho A-đam và vợ người, rồi mặc cho họ." Đây là **một hình ảnh mang tính tiên báo**: (1) **Chúa lấy da thú**: Nghĩa là phải có một con thú vô tội bị giết, đổ huyết để lấy da. Đó là sự "hy sinh" đầu tiên trong Kinh Thánh, báo trước hệ thống tế lễ (Lê-vi Ký) và đỉnh cao là thập tự giá của Chúa Giê-su—"Chiên Con của Đức Chúa Trời" (Giăng 1:29). (2) **Che đậy sự trần trụi**: A-đam và Ê-va từng dùng lá vả để tự che thân (3:7), nhưng giải pháp của con người chỉ là tạm bợ. Chúa

bước vào, hành động và ban cho y phục bền vững hơn, tượng trưng cho sự tha thứ, che phủ tội lỗi. Bóng dáng "sự công bình" (gấm vóc) mà chỉ mình Chúa có thể "mặc" vào cho chúng ta (Ê-sai 61:10). (3) **Khởi đầu của sinh tế**: Nguyên tắc "huyết đổ ra để tha tội" (Hê-bơ-rơ 9:22). Từ A-đam, Ê-va cho đến dân Y-sơ-ra-ên, rồi đến Giu-đa, tất cả lễ dâng sinh tế đều trông mong hướng về Đấng hy sinh hoàn hảo—Chúa Giê-su. **Chúa Giê-su** trên thập tự giá đã chịu tước bỏ y phục, chịu mọi sỉ nhục, gánh lấy tội lỗi chúng ta. Ngài "trần trụi" để chúng ta được "mặc lấy" sự công bình. Nhờ đó, chúng ta được cắt bỏ hồ then và được làm con cái Chúa cách trọn vẹn (Ga-la-ti 3:26-27).

IV. PHƯƠNG DƯỢC CHO TỘI LỖI GIẢI THOÁT KHỎI CẢNH LƯU ĐÀY

1. Sự đuổi ra khỏi Vườn Ê-đen (câu 22-23). Lúc đầu nghe có vẻ khắc nghiệt: "Nếu đã tha sao lại đuổi?" Nhưng thật ra đây là **ân điển**. Thứ nhất hậu quả của tội lỗi là sự xa cách với Đức Chúa Trời. Do đó loài người không thể tiếp tục hiện diện trong nơi "chí thánh" nếu tội lỗi vẫn chưa được chuộc. Thứ hai, nếu A-đam và Ê-va cứ ở trong tình trạng sa ngã, lại tiếp cận "cây sự sống," họ sẽ sống đời đời trong tội lỗi, vĩnh viễn xa Chúa. Chúa cho họ chết phần xác về sau, để mở đường cứu chuộc phần linh hồn qua Đấng Christ. Cái chết thể xác không phải bi kịch lớn nhất; "sống mãi trong tình trạng tội lỗi" mới là bi kịch khủng khiếp hơn. Thứ ba, tội lỗi thật sự rất nghiêm trọng và là nan đề mà con người không thể tự cứu lấy chính mình. Nếu lá cây vả và trốn sau gốc cây là nỗ lực vô ích khi vẫn đang còn trong vườn thì nỗ lực nào từ phía con người sẽ đem họ vào lại?

2. Chốt chặn của các chê-ru-bin và gươm lửa (câu 24). Cảnh này biểu hiện một "cuộc lưu đày" đầu tiên: con người rời khỏi nơi thánh, xa sự hiện diện trực tiếp của Đức Chúa Trời. Bây giờ, nếu muốn trở lại, họ phải qua "gươm lửa," qua sự công bình và thánh khiết. Điều này báo trước **bức màn** phân rẽ Nơi Chí Thánh trong đền thờ, nơi hình chạm các chê-ru-bin (2 Sử Ký 3:14).

Nhưng khi Chúa Giê-su chịu chết, **bức màn** bị xé từ trên xuống dưới (Ma-thi-ơ 27:51), mở lối cho những ai tin Ngài được bước vào sự hiện diện Đức Chúa Trời. Từ đó, người tin Chúa không còn bị "gươm lửa" ngăn trở. Cuối cùng, Khải Huyền 22:1-4 cho thấy "cây sự sống" tái hiện trong "trời mới, đất mới." Chúng ta được hưởng sự sống đời đời, thoát cảnh lưu đày tội lỗi, vì Đấng Christ đã "băng qua" gươm lửa thay chúng ta.

V. Ý NGHĨA CHO HÔM NAY

Nhận biết mức độ nghiêm trọng của tội lỗi "Lời nguyên rủa" cho thấy hậu quả tội lỗi không chỉ dừng ở việc "lương tâm cắn rứt" hay "mất

phước" cá nhân, mà còn làm xáo trộn muôn loài. Tội cá nhân có thể dẫn đến đau khổ cho người khác (gia đình, cộng đồng, thậm chí thiên nhiên).

Thấy rõ ân điển siêu việt của Đức Chúa Trời. Giữa sự rửa sã, Chúa vẫn "dựng lên" lời hứa cứu chuộc (3:15), ban cơ hội cho Ê-va tiếp tục sinh con, mặc áo da thú, không để con người ở mãi trong vườn mà sống đời đời trong tình trạng sa ngã. Tất cả đều bày tỏ tấm lòng yêu thương.

Hy vọng nơi Đấng Christ. Toàn bộ Cựu Ước dõi theo lời hứa về "dòng dõi người nữ" sẽ giày đạp đầu rắn. Trong Tân Ước, Chúa Giê-su xuất hiện, tử nạn, phục sinh, làm trọn Lời Hứa. Ngài chiến thắng kẻ thù, tháo gỡ sự hổ thẹn, phóng thích chúng ta khỏi kiếp lưu đày tâm linh.

Kêu gọi ăn năn, tin cậy, và bước theo Chúa. Nếu tội lỗi dẫn đến đổ vỡ, thì ăn năn và đặt đức tin nơi Chúa Giê-su mang lại khôi phục. Đừng lặp lại sai lầm của A-đam và Ê-va bằng cách né tránh Chúa. Hãy chạy đến thập tự giá, nơi Chúa đã "trần trụi" để "mặc công bình" cho ta.

Chuẩn bị cho "trời mới, đất mới." Chúng ta hiện vẫn sống trong thế giới "đang rên siết," nhưng Chúa sẽ sớm "tái tạo" lại mọi sự. Tác giả Khải Huyền (21-22) mô tả thành thánh với "cây sự sống" xuất hiện, không còn sự chết, không còn tiếng khóc. Tín hữu ở giữa "lưu đày trần gian" nhưng lòng hướng thượng, mong chờ quê hương thiên thượng.

Sức mạnh của lời nói: Đức Chúa Trời tạo dựng mọi sự bằng lời phán; Sa-tan phá hủy con người qua lời dối gạt. Điều này gợi ý gì về cách chúng ta nên dùng lời nói hằng ngày?

Nghi ngờ lòng tốt của Chúa: Tại sao con rắn khởi đầu bằng câu hỏi: "Có thật Đức Chúa Trời phán...?" Chúng ta đang "nghi ngờ" Chúa qua những hành động nào trong đời sống?

Tội lỗi bóp méo "ước muốn tốt": Cám dỗ nào của Ê-va cho thấy Sa-tan thường đánh trúng khao khát chính đáng nhưng sai cách?

Hậu quả trên cộng đồng: Tội của A-đam và Ê-va kéo theo "đất" bị rửa sã. Ngày nay, tội lỗi của chúng ta ảnh hưởng ra sao đến người khác và môi trường?

Sự hổ thẹn: Tại sao nhận thức "mình trần truồng" khiến A-đam và Ê-va xấu hổ? Tội lỗi

đã phá vỡ sự hiệp nhất và trong sáng ban đầu thế nào?

Mối quan hệ méo mó: Vì sao A-đam và Ê-va sợ hãi, trốn tránh Chúa? Tội lỗi bóp méo mối quan hệ con người - Chúa ra sao?

Đổ lỗi: Hành động A-đam đổ cho vợ, vợ đổ cho rắn cho thấy điều gì về bản chất tội lỗi và sự đứt gãy trong các mối quan hệ?

Lời hứa chiến thắng: Giải thích Sáng 3:15 và khi nào lời hứa ấy được ứng nghiệm? Tại sao đây là niềm hy vọng cốt lõi xuyên suốt Kinh Thánh?

Áo da thú: Việc Chúa giết một con vật và mặc áo bằng da thú cho A-đam và Ê-va tượng trưng điều gì về "thế mạng"? Nó hướng chúng ta đến thập tự giá Chúa Giê-su như thế nào?

Sáng Thế Ký 3:14-24 khắc sâu hai sự thật tương phản: **mức độ tàn phá của tội lỗi** và **ân điển khôn xiết của Đức Chúa Trời**. Lời nguyên rửa (thể hiện qua đau khổ, xung đột, sự chết, và sự đuổi ra khỏi Vườn Ê-đen) phơi bày hậu quả nặng nề khi loài người quay lưng với Chúa. Song giữa bi kịch, "tiếng nói" của hy vọng lại vang lên: lời hứa về Đấng Giải Cứu—dòng dõi người nữ, sẽ đánh bại con rắn, cất bỏ hổ thẹn và đưa chúng ta trở về hưởng sự sống đời đời. Chính Chúa Giê-su trên thập tự giá đã "chịu rửa sã" (Ga-la-ti 3:13), mang lấy "vương miện gai" (Ma-thi-ơ 27:29), và đối diện cảnh "bị lia bỏ" (27:46)—tất cả nhằm phá tan xiềng xích tội lỗi, cởi bỏ sự hổ thẹn, và mở lối cho chúng ta về với Cha Thiên Thượng. Nhờ Ngài, con người được giải thoát khỏi kiếp lưu đày tâm linh và chạm đến "cây sự sống" trong cõi vĩnh hằng. Khi nhìn vào thực trạng xung quanh—khổ đau, bệnh tật, đổ vỡ—chúng ta không lấy đó làm cơ tuyệt vọng, nhưng để ý thức rằng con người vẫn đang sống giữa bối cảnh "sáng tạo rên siết" (Rô-ma 8:22). Tuy nhiên, Đấng Christ đã khởi đầu tiến trình phục hồi. Ngài mời gọi mỗi chúng ta: "Hãy ăn năn, tin Ta," để bước vào cuộc sống mới được Ngài che phủ, định hướng và ban phước.

Nguyện mỗi người đừng cố tự "khâu lá và" để che giấu tội, nhưng khiêm nhu đến với Chúa, nhận "áo công bình" từ Ngài, và sống trong niềm hy vọng chắc chắn rằng: Lời hứa trong Sáng 3:15 đã được, đang được và sẽ được ứng nghiệm hoàn toàn qua Đấng Giê-su Christ. Hãy đến chịu phép báp-têm và mặc lấy Đấng Christ. A-men!